

20 Δεκεμβρίου 2023

Ασκητής Ρωμανός, Εξέπεμπε την αίγλη της θείας χάριτος!

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Ρωμανός

1

Ο μεγάλος λοιπόν Θεοδόσιος [ένας ασκητής για τον οποίο γίνεται λόγος πιο μπροστά], αφού ξεκίνησε από την Αντιόχεια, αγωνίσθηκε στα βουνά της Ρώσου και έπειτα ξαναγύρισε πάλι στην Αντιόχεια όπου δέχθηκε αυτό το τέλος της ζωής.

Ο θείος Ρωμανός, ενώ γεννήθηκε και ανατράφηκε τα πρώτα χρόνια στην Ρωσό, αγωνίσθηκε για την αρετή στην Αντιόχεια, κατασκηνωμένος έξω από τα τείχη της πόλεως, στους πρόποδες του βουνού έζησε όλα τα χρόνια σ' ένα ξένο σπιτάκι κι αυτό μικρό.

Έζησε μέχρι τα γηρατειά χωρίς ούτε φωτιά να χρησιμοποιήσει ούτε το φως του λυχναριού να δεχθεί. Διότι τροφή γι' αυτόν ήταν το ψωμί και το αλάτι, και ποτό το πηγαίο νερό, ενώ τα μαλλιά του ήταν όμοια με του μεγάλου Θεοδοσίου καθώς επίσης και τα ενδύματα και το σίδηρο.

2

Υπερτερούσε στην απλότητα και στην πραότητα της συμπεριφοράς και στην μετριοφροσύνη. Γι' αυτό εξέπεμπε την αίγλη της θείας χάριτος. Διότι λέγει «σε ποιον θα ρίξω το βλέμμα μου, αν όχι στον πράο, τον ήσυχο και σ' αυτόν που φοβάται τα λόγια μου;». Και πάλι έλεγε στους μαθητές του «μάθετε από εμένα ότι είμαι πράος και ταπεινός στην καρδιά και θα βρείτε ανάπαυση στις ψυχές σας».

Και πάλι «μακάριοι είναι οι πράοι, διότι αυτοί θα κληρονομήσουν τη γη».

Και αυτό ήταν το διακριτικό γνώρισμα των κατορθωμάτων του νομοθέτη Μωυσή· διότι λέγει, «ο Μωυσής ήταν ο πιο πράος από όλους τους ανθρώπους που βρίσκονται στη γη». Αυτή τη μαρτυρία έδωσε και το πανάγιο Πνεύμα για τον προφήτη Δαβίδ· διότι, λέγει· «θυμήσου, Κύριε, τον Δαβίδ και όλη την πραότητά του». Και για τον πατριάρχη Ιακώβ έχουμε μάθει ότι ήταν απροσποίητος άνθρωπος που δεν απομακρυνόταν από το σπίτι.

3

Αφού συγκέντρωσε αυτές τις αρετές σαν τη μέλισσα από εκείνα τα θεία λειβάδια, κατασκεύασε το μέλι της αληθινής φιλοσοφίας. Δεν απόλαυσε όμως μόνος τους κόπους· έχυne και στους έξω τα γλυκύτατα νάματά του.

Και σ' εκείνους που πήγαιναν σ' αυτόν, χρησιμοποιώντας τη γλυκεία και πραεία φωνή του, έδινε πολλές συμβουλές για τη φιλαδελφία, για την ομόνοια και την ειρήνη· πολλούς μάλιστα μόνο που τον έβλεπαν τους καθιστούσε εραστές των θείων.

Διότι ποιος δεν θα θαύμαζε βλέποντας ένα γέροντα με καταβεβλημένο σώμα, να ανέχεται τα μακριά μαλλιά, να φέρει με τη θέλησή του βαρύ σίδηρο, να φορά τρίχινα ενδύματα και ν' απολαμβάνει τόση τροφή, όση ήταν αρκετή να εμποδίσει τον θάνατο από την πείνα;

4

Εκτός από το μέγεθος και το πλήθος των κόπων έπειθε όλους γενικά να τον θαυμάζουν και να τον διακηρύσσουν και η χάρη που ανθούσε πάνω του. Πολλές φορές απάλλαξε πολλούς από βαρείες αρρώστιες και χάρισε παιδιά σε πολλές στείρες γυναίκες- και ενώ δέχθηκε τόσο μεγάλη δύναμη από τα άγιο Πνεύμα, ονόμαζε τον εαυτό του φτωχό και ζητιάνο.

Όλη τη ζωή του την πέρασε παρουσιαζόμενος και μιλώντας και γεμίζοντας ωφέλεια όλους εκείνους που μαθήτευαν κοντά του.

Και όταν έφυγε από εδώ και πήγε στον χορό των αγγέλων, άφησε ανάμνηση που δεν θάφτηκε μαζί με το σώμα, αλλά διατηρείται πάντα ανθηρή, ακμαία και άσβεστη και αρκετή να ωφελήσει όσους θέλουν.

Και εγώ, αφού λάβω και από εδώ την ευλογία, θα διηγηθώ όσο μπορώ και τα σχετικά με άλλους αγωνιστές.

Από τον τόμο «Φιλοκαλία των νηπτικών και ασκητικών», Θεοδωρήτου Κύρου, «Φιλόθεος Ιστορία η ασκητική πολιτεία» των Πατερικών Εκδόσεων «Γρηγόριος ο Παλαμάς». Κείμενο, μετάφραση, σχόλια Σταυρούλα Ζαχαριάδου, Θεολόγος.

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN